

1. Mose 23

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 و ایام زندگانی ساره، صد و بیست و هفت سال بود. این است سالهای عمر ساره.
- 2 و ساره در قریب اربع که حبرون باشد، در زمین کنعان مرد. و ابراهیم آمد تا برای ساره ماتم و گریه کند.
- 3 و ابراهیم از نزد میت خود برخاست و بنی حت را خطاب کرده، گفت:
- 4 «من نزد شما غریب و نزیل هستم. قبری از نزد خود به ملکیت من دهید، تا میت خود را از پیش روی خود دفن کنم.»
- 5 پس بنی حت در جواب ابراهیم گفتند:
- 6 «ای مولای من، سخن ما را بشنو. تو در میان ما رئیس خدا هستی. در بهترین مقبره‌های ما میت خود را دفن کن. هیچ کدام از ما، قبر خویش را از تو دریغ نخواهد داشت که میت خود را دفن کنی.»
- 7 پس ابراهیم برخاست، و نزد اهل آن زمین، یعنی بنی حت، تعظیم نمود.
- 8 و ایشان را خطاب کرده، گفت: «اگر مَرَضَى شما باشد که میت خود را از نزد خود دفن کنم، سخن مرا بشنوید و به عفرون بن صوحار، برای من سفارش کنید،
- 9 تا مغار مَکفیلَه را که از املاک او در کنار زمینش واقع است، به من دهد، به قیمت تمام، در میان شما برای قبر، به ملکیت من بسپارد.»
- 10 و عفرون در میان بنی حت نشست. پس عفرون حتی، در مسامع بنی حت، یعنی همه که به درواز شهر او داخل می‌شدند، در جواب ابراهیم گفت:
- 11 «ای مولای من، نی، سخن مرا بشنو، آن زمین را به تو می‌بخشم، و مغاره‌ای را که در آن است به تو می‌دهم، بحضور اینای قوم خود، آن را به تو می‌بخشم. میت خود را دفن کن.»
- 12 پس ابراهیم نزد اهل آن زمین تعظیم نمود،
- 13 و عفرون را به مسامع اهل زمین خطاب کرده، گفت: «اگر تو راضی هستی، التماس دارم عرض مرا اجابت کنی. قیمت زمین را به تو می‌دهم، از من قبول فرمای، تا در آنجا میت خود را دفن کنم.»
- 14 عفرون در جواب ابراهیم گفت:
- 15 «ای مولای من، از من بشنو، قیمت زمین چهارصد مثقال نقره است، این در میان من و تو چیست؟ میت خود را دفن کن.»
- 16 پس ابراهیم سخن عفرون را اجابت نمود، و آن مبلغی را که در مسامع بنی حت گفته بود، یعنی چهارصد مثقال نقره را بایع معامله، به نزد عفرون وزن کرد.
- 17 پس زمین عفرون، که در مَکفیلَه، برابر ممّری واقع است، یعنی زمین و مغاره‌ای که در آن است، با هم درختانی که در آن زمین، و در تمامی حدود و حوالی آن بود، مقرر شد

18 به ملکیت ابراهیم، بحضور بنی‌حت، یعنی همه که به دروازۀ شهرش داخل می‌شدند.

19 از آن پس، ابراهیم، زوجۀ خود ساره را در مغارۀ صحرای مکفیلہ، در مقابل ممری، که حبرون باشد، در زمین کنعان دفن کرد.

20 و آن صحرا، با مغارہ‌ای که در آن است، از جانب بنی‌حت، به ملکیت ابراهیم به جهت قبر مقرر شد.